

Aan keuringen nemen ze niet vaak deel. Toch hebben Marinus en Hannie van den Berg – slager en verbeterd-roodbontfokker – uit het Gelderse Rump een fraaie veestapel, die het afgelopen jaar vier excellente verbeterd roodbonten opleverde.

Marinus van den Berg: 'Ik zie graag stieren met een korte, dikke kop'

In het overzicht van hoogst ingeschreven verbeterd roodbonten prijkt hun naam opvallend vaak. Vier koeien van Marinus (62) en Hannie (61) van den Berg uit Rump behaalden afgelopen jaar de excellentstatus, binnen de wereld van de verbeterd roodbonten een unieke prestatie. Dat resultaat komt niet uit de lucht vallen. Aan de fokkerij besteden Marinus

en Hannie van den Berg veel zorg. 'We willen graag in de top meedraaien.' Dat lukt de laatste jaren goed. Naast het succes aan de vrouwelijke kant scoort Van den Berg ook met zijn mannelijke fokproducten. Hij fokte de stier Wilbert (v. Albert) – momenteel beschikbaar via KI – en de stieren Gert en Geert van de Lingenhof die het afgelopen jaar hoog

niet zelf af te mesten. 'Het is lastig om zo nu en dan een paar stiertjes af te mesten. Het is veel gemakkelijker om een stal vol te hebben met af te mesten dieren.' Van den Berg heeft stalruimte voor veertig stuks, waaronder ruim twintig moederdieren. In het zomerseizoen telt de veestapel ongeveer zestig dieren. De stal staat midden in de bebouwde kom van het Gelderse Rump. Dat stelt eisen aan het rantsoen. 'Ik voer geen kuilvoer. Dat stinkt nogal', vertelt Van den Berg, die in de winter zijn dieren hooi voert en met pulp gemengde bierbostel, aangevuld met mineralen.

Diepe naad in de borst

Ondanks zijn fraaie koeien neemt Van den Berg zelf nauwelijks deel aan keuringen.

Toch is Van den Berg wel steeds vaker in de keuringsring te vinden, in zijn rol als jurylid. 'Ze zeggen dat ik met slagtersogen kijk', vertelt de verbeterd-roodbontfokker. Klopt dat? Van den Berg herkent het beeld wel enigszins. 'Een koe moet uiteindelijk toch naar de slager. Ik kijk daarom meer naar bespiering dan een gewone fokker. Ik zie graag magere dieren, die kwaliteit bij zich hebben.' Van den Berg let daarom op bepaalde lichaamsdelen extra scherp. 'Een diepe naad in de borst is erg belangrijk in verband met de bespiering. Dat moet je voelen, dat kun je niet zien. Verder houd ik van een goede buikontwikkeling. Een plat beest kan niet zo veel eten als een dier met een goede buikontwikkeling. Natuurlijk zie ik

deel beenwerk hebben de verbeterd roodbonten flinke vooruitgang geboekt. Erfelijke gebreken als een varkensbek kom je ook nauwelijks meer tegen.'

Wit met donkere appeltjes

Ruim tien jaar is Van den Berg nu lid van het stamboek. Inmiddels is hij ook actief als bestuurslid. De keuze voor verbeterd roodbont was voor Van den Berg vanzelfsprekend. 'Thuis hadden we ook altijd verbeterd roodbonten. Ik vind het een voordeel dat het zulk mak vee is. In het land kan ik de dieren zo pakken.'

In de zomer loopt er een stier tussen de koeien. Van den Berg kiest over het algemeen voor natuurlijke dekking. 'De rol van de stier is heel voornaam.' Het vinden van de juiste stier vindt Van den Berg niet gemakkelijk. 'Het is lastig om aan een goede stier te komen. Fokkers zouden hun stieren langer aan moeten houden. Dan is het gemakkelijker om de juiste stier te selecteren. Nu worden stieren vaak maar een half jaar aangehouden.'

Bij het speuren naar een nieuwe stier zoekt Van den Berg naar stieren met een andere bloedvoering dan zijn eigen veestapel, naar robuuste stieren met fijn beenwerk. 'Ik zie graag stieren met een korte, dikke kop. Ik heb het idee dat die stieren minder nakomelingen met een varkensbek geven. Bovendien hebben echte luxe roodbonten vaak geen lange koppen.' Qua kleuraftekening heeft Van den Berg ook zo zijn eigen smaak. 'Ik hou ontzettend veel van baggerbont. Het liefst zie ik nog dat er onder dat witte van die donkere appeltjes zichtbaar zijn. Dat sla ik hoog aan. Volgens mij fokken die dieren vaak goed door.'

Negen keer gekalfd

Hoewel Van den Berg trots is op zijn vier excellente dieren, is een andere koe de favoriet van de stal. 'Joke is onze topkoe. Zij heeft een geweldige lengte, veel maat en is best op de benen. Bovendien is Joke een lieve, heel vitale koe. Ze heeft een ereplaats vóór in de stal. Het meest bijzondere is dat ze al negen keer heeft gekalfd, zes keer gewoon en drie keer van een keizersnede. De meeste verbeterd roodbonten halen maar vier kalvingen.'

Inge van Drie

Fokken met slagtersogen

Marinus van den Berg: 'Ik kijk meer naar bespiering dan een gewone fokker'

eindigden op de vleesveekeuring in Enter.

De laatste jaren gaat de helft van de door Van den Berg gefokte stieren voor de fokkerij weg. De andere helft wordt meestal afgemest door verbeterd-roodbontfokker Westerkamp. Hoewel Van den Berg slager is, mest hij de dieren niet zelf af. 'Afmesten heb ik nooit gedaan. Fokken is veel mooier', zo klinkt het stellig. Gebrek aan stalruimte is één van de redenen om

'Er komt nogal wat bij kijken: wassen, scheren, goed voeren. Dat kost veel tijd. Bovendien is onze veestapel vrij van IBREn leptospirose. Dat wil ik graag zo houden.' Liever gaat Van den Berg bij collega's op bezoek of ontvangt hij vleesveehouders die bij zijn veestapel komen kijken. 'We zijn de slagerij aan het afbouwen. Soms nemen we vrij om een dagje dikbillen te gaan kijken. Bomen over verbeterd roodbonten, dat vind ik prachtig.'

ook graag een uitgebouwde bil, liefst doorgetrokken naar de hak. Het been moet fijn zijn. Het rendement van slachten is dan hoger.'

Het niveau van de verbeterd roodbonten wordt steeds hoger, onderstreept Van den Berg. 'Het wordt steeds moeilijker om een kampioen te kiezen. Onder eind vind je bijna niet meer. Ook op het onder-

Veteraan Joke en de excellente Cato

